

»Takega pa še dekle ne marajo. Kako bi me bilo sram, če bi hodila v takem!«

»No, pa kaj drugega. Tole!«

»Mmm! To je za otroke! Jaz pa nisem več otrok.« — —

Mama so imeli dosti. Povsod je našla Dorica, da to in to in to — ni zanjo.

Zima pa je hitela h koncu. V cerkvi so že označili Svečnico in štiridesetdnevni post. Takrat pa že začne Velika noč trkati na vrata. In za Veliko noč je vsakdo rad nov.

Dorica pa to leto ni bila nova. Čisto prav ji je bilo — oziroma; moralo biti! Bo vsaj vedela drugo leto, kako se obleka izbira. Letos bo pa morala nositi lansko obleko. Čisto prav takó. Drugo leto bo vedela zopet vihati tisti prevzetni nasek. Čisto prav tako, čisto prav!

Maksimov:

Sneženi mož.

*Ko smo zjutraj v šolo šli,
naredili smo možá,
v glavo pa utisnili
smo mu črna ogla dva.*

*V roke dali mu papir —
bil je zvezek počeckán —
Stopškega Andrejčeta,
ki še praska kakor vran.*

*Ko iz šole smo prišli,
zvezek ves je moker bil;
curkoma umazan pot
je na tiste čačke lil.*

*Saj ni čuda: Tistih črk
menda mož razumel ni,
pa ubijal si je glavo,
da mu teklo je z oči ...*

